

DE PLATE

Tijdschrift van de Oostendse Heemkundige Kring, V.Z.W. "DE PLATE"

Verantwoordelijke uitgever : O. VILAIN

Rogierlaan, 38, bus 11

8400 OOSTENDE

5de jaargang, nr 7, maart 1976

U I T N O D I G I N G

Het bestuur van de Oostendse Heemkundige Kring "De Plate" heeft de eer en het genoegen U uit te nodigen op de voordracht met dia's die zal doorgaan op

dinsdag 30 maart 1976 om 20 uur

in de conferentiezaal van de V.V.F. afdeling Oostende Kan. Dr L. Colens-straat, 6, Oostende, met als onderwerp :

DE STREEK VAN OOSTENDE IN DE ROMEINSE TIJD

Spreker : Dr. Hugo THOEN

Hoe onwaarschijnlijk het ook klinkt maar reeds in de tijd van de Romeinen was de streek rond Oostende industrieel actief. Zo was het zoutzieden in de Romeinse Tijd een staatsmonopolie en van economisch belang, in de kuststreek te Raversijde-Oostende werd het zeewater uitgedampt tot een geconcentreerde zoutoplossing, die men dan in de omgeving van Leffinge, in speciaal daarvoor gebouwde ovens, uitkristalliseerde.

Over dit alles en nog veel meer spreekt ons Dr. Hugo THOEN, assistent aan de Rijksuniversiteit te Gent, bij het seminarie van Archeologie, de man die de traditionele geschiedenisboekjes over de Romeinen in onze streek overeen aan het gooien is.

Zijn licenciaatsverhandeling "Het land van Waas in de Romeinse Tijd", werd in 1964 bekroond met de Provinciale Prijs van Oost-Vlaanderen. In 1973 promoveerde hij tot doctor in de Letteren en Wijsbegeerte, met zijn verhandeling "De Belgische Kustvlakte in de Romeinse Tijd".

Dit belooft dan ook een avond te worden voor de fijnproevers. Zoals altijd is de toegang vrij en kosteloos, en zijn alle geïnteresseerden en sympathisanten van harte welkom.

J.B.D.

Wanneer is het Heemkundig Museum open ?

1. Iedere zaterdagvoormiddag van 10 tot 12 u.
2. Met het Paasverlof van zaterdag 3 tot en met zondag 25 maart van 10 tot 12 u. en van 15 tot 17 u. (de dinsdag niet).

Leden van "De Plate" hebben gratis toegang op vertoon van hun lidkaart.

DE MEIDAGEN VAN 1940

Dr. Carlos Vlaemynck liet een bewerkte overdruk uit het "Brugsch Handelsblad" over "De meidagen van 1940" verschijnen. Deze zeer keurige en rijkgeïllustreerde publicatie omvat ook heel wat inlichtingen die voor Oostende van belang zijn. Allerlei documenten komen er in voor, zoals het gestrande lichtschip "Wandelaer" op het strand te Maria-kerke, het opeisingsbevel voor de aanhouding van Frans Devriendt, het strand van De Panne, na de evacuatie van de Engelse troepen, enz. Kostprijs 180 F. te bestellen bij Dr. C. Vlaemynck, Oude Zak, 39, 8000 Brugge. Rek. 000-0865355-18.

O.V.

OUDE NUMMERS VAN "DE PLATE"

Volgende nummers van "De Plate" kunnen nog te verkrijgen zijn tegen 25 F. per exemplaar :

- 1e jg. nrs 2, 4, 5 en 6
- 2e jg. nrs 1, 2, 3, 4 en 6
- 3e jg. nrs 1, 4, 5, 6 en 6 bis
- 4e jg. nrs 1, 2, 4, 5, 6 en 7
- 5e jg. nrs 2, 3, 4, 5 en 6.

Te bestellen in het Heemkundig Museum.

G.V.

NUMMER 7

"De Plate" die zich ieder jaar voorneemt minimum 6 nummers te publiceren slaagt er weer in met dit 7de nummer van de 5de jaargang meer dan haar belofte na te komen. Meer nog : er volgt toekomstige maand nog een 8ste nummer !

AAN DE LEDEN :

Vergeet niet intijds uw adreswijziging te laten kennen. Ook uw busnummer indien U in een flatgebouw woont.

Verwittig ons intijds indien U een nummer van de lopende jaargang niet ontving. Anders is het te laat.

DE OOSTENDSE HAVEN ROND 1815

In de Centrale Bibliotheek van de Rijksuniversiteit te Gent berusten heel wat oude, ja zeldzame boeken, want zij is nooit vernietigd geworden door brand, de plaag van veel bibliotheken. Een merkwaardig werkje, dat ik er aantrof, draagt als titel : "Voyage dans la België", les frontières de France, Liège, Luxembourg et le long du Rhin en 1814 et 1815" (Amsterdam, E. Maaskamp, 1816) met als signatuur het nummer 153 S3 (1).

Het geeft een relaas over de voornaamste steden van België, pas bevrijd en met Nederland opgenomen in het Koninkrijk der Nederlanden (1815-1830). Oostende, in die tijd nog van weinig belang, wordt slechts bondig behandeld. De schrijver, mij onbekend, handelt vooral over de haven. Zie hier de vertaling :

"Het platteland tussen Brugge en Oostende is weinig opvallend, daar de nabijheid van de zee en de zeewind schadelijk zijn voor de jonge planten en voor alle vruchtbaarheid in het algemeen.

Oostende, een vergoeding zijnde voor het sluiten van de Schelde, vertoont slechts de herinnering aan de ijverige inspanningen van Keizer Jozef II. Wat men de "Nieuwe Stad" noemt, is gebouwd volgens een regelmatig plan. Het stadhuis is merkwaardig door zijn grote uitgestrektheid, maar laag, zoals alle huizen, wegens de zeewind. De haven is, eigenlijk gesproken, maar een kanaal, gegraven op grote diepte en aan de boorden bezet met paalwerk en mutsaardhout, om zandophoping te vermijden. De toegang tot de zee is weinig diep, smal en enkel bevaarbaar bij hoog water en bij zekere wind. Bij de ingang wordt een vlag gehesen, helemaal in de hoogte bij vloed, half in de helft van de ebbe, en helemaal niet bij laag water.

Er is ook een lantaarkolom, die dienst doet als scheepslantaarn gedurende de nacht. De haven beschikt van afstand tot afstand over gerieflijke dokken om de schepen te beveiligen. De gelukkige revolutie heeft tot nu toe geen enkel merkbare invloed op de handel van de stad. Alles wijst nog op verval. Het is mogelijk dat de oude kabeljauwvangst op de Doggersbank weer herop zal bloeien".

E. Smissaert.

(1) Er staat wel op het titelblad "Voyage dans la België" en niet "dans la Belgique".

'T SCHIPJE VAN DEN HOF (II)

Pas was ons februarinummer door de postman rondgedeeld of we kregen reeds een telefoontje vanwege ons lid de heer A. Vilain die ons liet opmerken dat het "Bootje in de Hof" niet van Livingstone was, maar wel van Stanley. Inderdaad een slecht punt voor "De Plate", want Livingstone die wel naar de bronnen van de Nijl zocht is nooit in Congo geweest. Tevens kregen we een paar gegevens nopens dit vaartuigje. Het droeg de naam "A.I.A." (afkorting van Association Internationale Africaine) en was van het type van de walvissloepen. Het werd te Antwerpen gebouwd en met zijn 8 tonnemaat in 1883 in gebruik genomen.

Ook ons trouw lid Edward Van Alderweireldt kwam ons heel wat interessante gegevens betreffende de "A.I.A." brengen.

We nemen uit zijn tekst die hij ons overmaakte het volgende over :

"Op aandringen van de Heer Honoré Borgers, voorzitter van de Koloniale van de Kust, werd het scheepje in 1927 naar Europa overgebracht. De Heer Henri Jaspar, Minister van Koloniën schonk de "A.I.A." aan de stad Oostende. Op 1 juli 1927 werd het bootje door de "Stanleyville" te Antwerpen binnengebracht. Toen het te Oostende aankam was het slechts een wrak. Het werd naar de Stedelijke Vakschool overgebracht en aldaar hersteld. Vandaar werd het naar het Leopoldpark overgebracht alwaar het onder een speciaal gebouwd Afrikaans afdak geplaatst werd. In het begin van de jaren '30 werd het naar de Sluis Demey overgebracht waar het op een cementen vloer geplaatst werd. Op 4 december 1949 werd het bootje aan het Koloniaal Museum te Tevvuren geschonken.

Het werd op 27 december 1949 per vrachtwagen vervoerd. Op het einde van de maand september 1956 werd het bootje naar Leopoldstad overgebracht".

Deze laatste zin verwonderde ons erg, zodat we de heer R. Marcel Luwel, Conservator aan het Koninklijk Museum voor Midden-Afrika opbelden om daarover bevestiging te krijgen. Na mondelinge bevestiging liet de Heer Dr. M. Luwel ons nog een foto van de "A.I.A." met de volgende tekst geworden :

"Hierbij zend ik U een foto van de "A.I.A." zoals die te Oostende was tentoongesteld in 1932.

In december 1949 werd de boot overgebracht naar Tevvuren (Museum).

In september 1956 werd de "A.I.A." tentoongesteld te Leopoldstad n.a.v. de 75ste verjaring van de Stichting van de stad en is daar gebleven".

Ook de heer D. Farazijn (Gent) en Mevrouw A. Vermeulen-Demoester (Oostende) wezen ons terecht i.v.m. "Het bootje van den Hof". Aan allen onze oprechte dank.

Welke Zaire-bezoek van ons soms nog mededelen of de "A.I.A." nog ergens in Kinsjasja bestaat ?

O.V.

A nsluitend op mijn artikel "Een korte kennismaking met François MUSIN" (februarinummer), volgt hieronder een bondige lijst der werken van vader en zoon MUSIN, in bezit van het Museum voor Schone Kunsten te Oostende.

Onbetwistbare artistieke kwaliteiten en hoogstaand vakmanschap zijn de kenmerken van die werken. Sommigen zijn van een onschatbare waarde wat de iconografie van de "Koningin der Badsteden" betreft. Het moge ook gezegd dat de MUSIN's in geen enkele andere openbare verzameling zo goed vertegenwoordigd zijn als te Oostende. Alleen is het jammer dat vele van die schilderijen moeilijk te bezichtigen zijn voor de geïnteresseerde : Ze steken ofwel in de reserves of hangen ergens in het Stadhuis. Ze vallen nu eenmaal buiten het kader van ons museum dat zich tot modernere zaken beperkt.

François MUSIN

- A. Aankomst van de Rifflemen te Oostende in 1866.
olieverf op doek ; 30 X 46,5 cm ; 1880
In bruikleen aan het heemkundig museum
-Twee mailboten, geëscorteerd door drie grote roeiboten brengen de Engelse schutters de haven binnen. Deze lieden waren op weg naar naar een internationaal schuttersconcours te Brussel. Bij hun ontscheping te Oostende werden ze door de autoriteiten verwelkomd.
Eén van de zeven werken van MUSIN in het 2de Kursaal had hetzelfde thema als onderwerp.
- B. Zicht op het strand te Oostende
olieverf op doek ; 170 X 141 cm ; nà 1878
Door "De Plate" in bruikleen aan het heemkundig museum
-Het 'groot strand' bevolkt met baders en wandelaars, badkarretjes met paarden bespannen en het badpersoneel erbij.
Op de dijk : De westgevel van het 2de Kursaal en enkele hotelgebouwen, o.a. het "Hotel de l'Ocean".
- C. De aangespoelde walvis op het strand te Oostende 1885.
olieverf op hout ; 10 X 18 cm
Stadhuis Oostende
-Het strand ten oosten van de havengeul. De walvis en een tiental figuurtjes.
- D. Havenzicht.
Olieverf op hout ; 41,5 X 74 cm
Reserveafdeling M.S.K. Oostende
-Zicht op de handelsdokken met een drukke bedrijvigheid van zeilschepen, steamers, van werklui en voerders ...
- E. Staketsel bij woelige zee.
Olieverf op doek ; 45 X 75 cm
Reserveafdeling M.S.K. Oostende
-Een aantal schepen in en voor de havengeul.
- F. De reddingsboot.
olieverf op doek ; 33 X 49 cm
Stadhuis Oostende
- G. Strandzicht.
Olieverf op hout ; 10 X 17,5 cm
Stadhuis Oostende
- H. Vissersboten op het strand.
Olieverf op hout ; 41 X 73 cm
Stadhuis Oostende.

- I. Zeilboten en staketsel bij woelige zee.
Olieverf op doek ; 53 X 98 cm
Stadhuis Oostende
- J. Inname van Mariakerke door de Oostendse Burgerwacht 1879.
pentekening ; 23 X 36 cm
Stedelijk archief Oostende.
-humoristische prent : De 'garde civique' trekt in drie groepen naar Mariakerke waar ezels en varkens weglopen. Onder rechts het zegel van de 'Etat-Major des Invincibles' : Twee doodshoofden en twee gevleugelde zandlopers.
- K. Haven van Rotterdam. 1875
olieverf op doek ; 66 X 123 cm
Stadhuis Oostende

Auguste MUSIN

- A. De Zeedijk te Oostende 1877
Olieverf op hout ; 29 X 50 cm
Reserveafdeling M.S.K. Oostende
- B. De oude dokken te Oostende
Olieverf op hout ; 25 X 38 cm
Reserveafdeling M.S.K. Oostende
- C. Het 'Pavillon du Rhin' te Oostende. 12 juli 1877
Aquarel en potlood ; 15 X 24 cm
-Het 'Pavillon du Rhin' was een bekend restaurant (oesters en homards) met oesterkwekerij, in 1857 opgericht door Louis-Antoine ROYON, een kozijn van Auguste en Euphrosine BEERNAERT.

Norbert HOSTYN

OVER FR. MUSIN

De Heer Hostyn meldt in "De Plate" van februari 1976 dat Fr. Musin woonde in het "Pavillon des Dunes" gelegen ten westen van de haven. In feite was dit Pavillon nabij de oude vuurtoren gelegen waar hij een restaurant en oesterput uitbaatte (in de oude vestingen gelegen).

In 1854, in het "Album d'Ostende" door Daveluy uitgegeven wordt er vermeld : "Après le Phare, à l'angle du Nord, près de l'entrée de l'estacade, le parc aux huîtres précédé d'un restaurant "confortable de Monsieur Musin".

R.H.

OESTERPUTTEN IN OOSTENDE

In de oesterputten van de jaren 1902, waarvan de opgave in de vorige "Plate" verschenen is, worden niet vermeld de belangrijke oesterputten van mijn grootvader Michel HALEWYCK.

Deze waren gelegen gedeeltelijk op de gronden van het tegenwoordig "Koninklijk Chalet", de Parijsstraat, de Koningstraat en de Zeedijk, op een plaats de "Oude Optiek" genoemd, in de oude vestingen buiten de wallen van de stad.

Die oesterputten waren door mijn overgrootvader Louis ROYON-HERTOGHE in 1856 opgericht en beheerd geweest. Zij hadden een oppervlakte van 5.442 m² en hadden een lengte van 65,38 m langs de zeedijk.

Om zijn projecten van urbanisatie en verfraaiing van de nieuwe stad te verwezenlijken, wenste Koning Leopold II zich de gronden van de Oesterputten aan te schaffen. Met dit doel, bezocht de Koning regelmatig mijn grootvader die zeer vereerd was door de interesse die Z.M. voor zijn bedrijf had ; maar niettegenstaande zijn bekwaamheid, was mijn grootvader niet bij machte om aan de Koning te weerstaan, en (jammer genoeg ook voor mij) verkocht hij op 15.1.1895 de Oesterputten voor de belangrijke som (voor die tijd) van 610.000 F.

Raoul Halewyck

DE OESTERPUT VAN JANSSENS EN MESTDAGH

Vanwege de heer Mestdagh (Brussel) ontvingen we ook nog een mooie fotocopij van een briefhoofd uit het begin van deze eeuw.

Naast een tekening van dit huis met de kreeftenputten leest men : Grands parcs aux huitres, homards et langoustes. Commerce de poisson frais et salé. L. Janssens en Ch. Mestdagh, 91, rue Longue (près de la mer) Ostende.

De heer Mestdagh verwijst eveneens naar "De Plate", 1ste jg., nr 4, blz. 7 en schrijft als aanvullende nota :

"De oesterput werd gesticht in de Langestraat in 1800. In 1902 was er ook een op de helling van de Cirkelstraat bij Van Graefscheppe. Het bewijs dat er geen oesterputten kunnen zijn zonder zeewater weten de oude Oostendenaars wel, want er werd door ijzeren buizen bij hoog water zeewater naar die oester- en kreefteputten gezogen. Charles Mestdagh woonde in de Kapellestraat, 81. Dit als antwoord aan de heren J.B.D. en J.H.K."

HET EERSTE GEDRUKTE BOEK TE OOSTENDE

In het "Ter Cuere" nummer van december 1975 verwijst confrater Verbanck naar een artikel in Biekorf van A. Viaene over de Oostendse drukkers. Waarschijnlijk werd over het hoofd gezien dat confrater O. Vilain aan "Biekorf" een terechtwijzing liet worden, welke in het maart 1965-nummer van "Biekorf" opgenomen werd (p. 93) en waarbij gewezen werd op vroegere uitgaven van Oostendse drukkers in het bezit van de Oostendse Stadsbibliotheek, onder meer :
Costumen ende Keuren der stede van Oostende (drukker Jan Rodenbach 1784) volgens O. Vilain bevat deze uitgave 92 blz, confrater Verbanck vermeldt 56 blz.

Volgens R. Verbanck verscheen te Oostende in 1794 van de drukker P. Scheldewaerd, een "Abrégé historique de l'évènement inouï et malheureux qui est arrivé au passage du port d'Ostende le 27 Fructidor an 8" hebben gepubliceerd. A. Viaene wist enkel van de uitgave van Scheldewaerd en door hem R. Verbanck.

Volgens O. Vilain zou Bricx ook een Vlaamse uitgave van dit verhaal gepubliceerd hebben. Bovendien, volgens Vilain, zou Scheldewaerd in 1794 een "Oostendsche Wegwijzer" gepubliceerd hebben en in 1825 "Le guide des baigneurs".

Hieruit blijkt dat de activiteit van onze drukkers op het einde der 18de eeuw wel groter moet geweest zijn dan wat tot nu toe bewaard is gebleven en/of gekend. Men kan wel veronderstellen dat de drukkers die in 1784 en in 1794 een boek hebben gedrukt en uitgegeven het hierbij zeker niet zullen gelaten hebben en dat nog wel andere zaken moeten uitgegeven zijn.

J.H.K.

CULINAIRE FOLKLORE - RUGGEPIESJES EN KLETSEKOPPEN

In de goeie ouwe tijd aten de doorsnee Oostendenaars nog geen pistolets en behoorden voor hen de BUTTERKOEKEN bij uitzonderlijke gelegenheden. Als zij dan toch eens buiten het dagelijks brood wilden, gingen zij voor 5 centiem om een RUGGEPIESJE of een KLETSEKOP.

RUGGEPIESJES waren kleine lange roggebroodjes met krenten, die inzake vorm te vergelijken waren met de huidige langvormige pistolets.

KLETSEKOPPEN, daarentegen waren kleine ronde broodjes met krenten, gebakken van gebuilde tarwebloem. Ze hadden een glad bovenvlak vandaar de naam.

RUGGEPIESJES waren de specialiteit van bakker VAN WASSENHOVE op de Torhoutsesteenweg aan het Peird, rechtover de huidige winkel van Deweert. Het bakken en de traditie van RUGGEPIESJES, werden overgenomen door zijn opvolger P. VAN BELLEGHEM. Momenteel zijn ze nog te krijgen, maar dan bereid uit tarwebloem bij BRUTINS en DEWULF.

KLETSEKOPPEN waren de specialiteit van bakker Charles DEVISCHER in de Schippersstraat. Ze worden nog bij verschillende bakkers, alsook op de markt verkocht, maar dan meestal onder andere namen.

Opgetekend in de lentemaand van het jaar 1976.

J.B. Dreesen

FORT NAPOLEON... WAT DOEN WE ERMEE ?

Toen op de februarilezing van "De Plate", Richard Verbanck zijn voordracht over de "De forten van Oostende" besloot met het Fort Napoleon en daaropvolgende aan het publiek vroeg "Wat er met dit laatste Oostends fort te doen was ?" stelde hij een zeer actueel probleem. Het Fort Napoleon is in zoverre merkwaardig dat het de enige vesting in Europa is uit het Napoleaanse tijd die intact bleef. Het eigenlijke fort

bevindt zich binnen een muur die gebouwd is in de vorm van een regelmatige vijfhoek. Het is uitgerust met ruime zalen die niet alleen bedoeld waren als legerplaats maar ook om voorraad op te stapelen voor een langdurig beleg. Militair is het fort nooit van enige betekenis geweest, maar vanwege de constructie houdt het sedert anderhalve eeuw de aandacht gaande van de militaire instanties, bouwkundigen, historici, en andere geïnteresseerden.

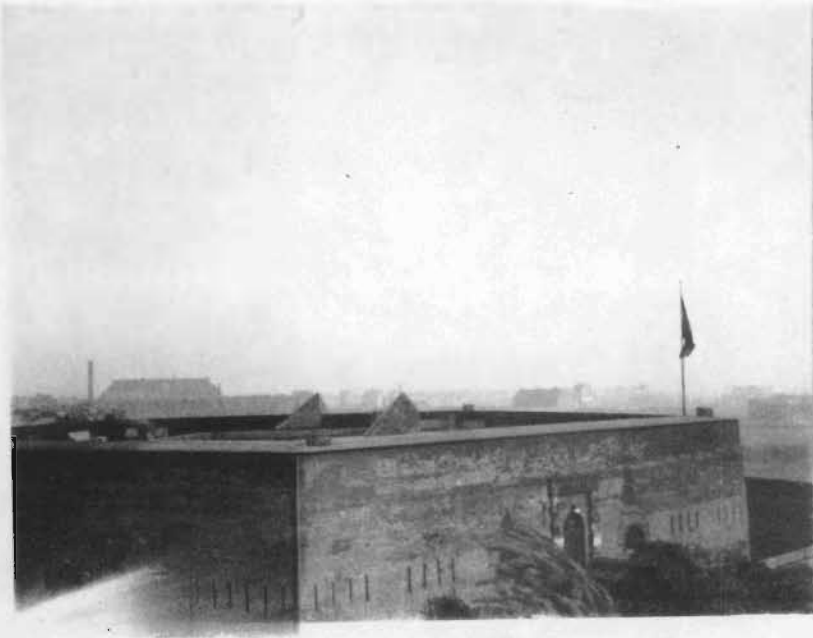
Maar laten we even de geschiedkundige achtergrond van dit fort ter herinnering brengen. Het voorspel tot de bouw van het fort was de aanval op Oostende en de sluizen van Sas-Slijkens in 1798 gepleegd door een Engels detachement onder leiding van generaal COOTE en aangevoerd door een vlootverband onder bevel van admiraal POPHAM.

Afgeschrikt door deze aanval, die dank zij het oordeelkundig optreden van de garnizoenscommandant MUSCAR op een nederlaag voor het Engelse ontschepingsdetachement uitliep, liet de Franse keizer vanuit Boulogne 2 legerdiviesies aanrukken, die ten oosten en ten westen van de stad gelegerd werden. Deze troepen werden ondergebracht in de barakken op de plaats waar enkele jaren later het Fort Napoleon en het zogenaamde, en inmiddels verdwenen, Fort Wellington, gebouwd zou worden.

Eerste liet de keizer, dit was in 1803, op de Oostendse havenhoofden een paar platformen oprichten, een soort blokhuizen, die enkele stukken geschut konden dragen. Het duurde echter nog enkele jaren alvorens de beslissing tot het bouwen van de geplande forten werd genomen. Dit gebeurde in 1810 en op 18 september van dit jaar kwamen te Oostende de eerste Spaanse krijgsgevangenen toe die voor dit werk zouden ingezet worden. Ze logeerden te Slijkens en moesten elke dag over de moerassen van Lisjemorre naar hun werk ten oosten en ten westen van de stad. Dat de bijdrage van dit soort werkkrachten belangrijk is geweest blijkt uit een melding in verband hiermee, gedaan ter gelegenheid van een bezoek van de Franse keizer op 22 september 1811, waarbij gezegd wordt dat reeds 500 krijgsgevangenen aan de grondwerken bezig waren (veel van hen sterven, zoals tenandere bij de graafwerken aan het Kanaal van Damme, aan moeraskoorts).

Het optrekken van de forten gebeurde echter door metselaars van de streek, geholpen door deze krijgsgevangenen. Het fort aan de oostkant was klaar op 26 september 1812. Het werd Fort Imperial genoemd. Na de verdwijning van de platformen op de havenhoofden, ging de naam hiervan, die tot dan toe Fort Napoleon was, over naar Fort Imperial. Sedert 1840 heeft het die naam behouden.

Tot na W.O. 1 werd het fort in de militaire infrastructuur van Oostende gebruikt. Op initiatief van de heer C. Loontjens, toenmalig conservator, werd het in 1932 als heemkundig museum ingericht. Bovendien documenten betreffende de geschiedenis van het fort zelf was er een rijke verzameling bijeengebracht, die een samenhangend beeld vormde van de Oostendse geschiedenis.

Tijdens de mobilisatie en de daaropvolgende Wereldoorlog II werd het fort achtereenvolgens bezet door Belgische, Franse en Duitse soldaten, die de verzameling een enorme schade toebrachten. Slechts in 1941 kreeg het Stadsbestuur toelating om wat overbleef te evacueren. De restanten van deze verzameling werden ondergebracht in de kelders van het Gerechtshof. Gedurende de rest van de oorlog werd het fort ingericht door de Duitsers als een officierenheim. In 1947 werd het ingeschakeld in het werk van de kinderspeeltuin van de Vuurtorenwijk en daarna in de speeltuin van de Stadsscholen. Sedertdien is het niet meer toegankelijk. Op dit ogenblik gebruikt een vereniging voor bergbeklimmers het (voornamelijk de buitenkant) om haar discipelen de noble kunst van het alpinisme bij te brengen. Ook is er sprake van er een herscholingscentrum voor werklozen op te richten.

De vraag is of dit wel het juiste gebruik is voor het op één na oudste Oostendse monument. Als oefenterrein voor een klimschool en als herscholingscentrum voor werklozen gaat het waarschijnlijk een vlugge aftakeling tegemoet. Wat kan er dan wel mee gedaan worden ?

In zijn huidige staat is het nog best geschikt om er net als voor W.O.II een museum in op te richten. Een vraag die hierop volgt is "Welk soort museum ?" En daar moet het ons toch even van het hart dat havenstad Oostende met haar steeds groeiende maritieme bedrijvigheid en haar niet onaardig maritiem verleden, nood heeft aan een maritiem museum.

Aan de westkust wordt momenteel het Visserijmuseum uitgebouwd, dat echter een specifiek aspect van de maritieme bedrijvigheid op onze kust brengt. Het Nationaal Scheepvaartmuseum te Antwerpen voorziet in al het overige, maar ligt voor de honderdduizenden bezoekers van onze kust uit de weg. Het zeer centraal gelegen Oostende, bij name van het Fort Napoleon zou dan ook een ideale plaats zijn om er, noem het een filiaal van het Nationaal Scheepvaartmuseum in onder te brengen. Het zou ingedeeld kunnen worden in secties waarin naast een algemeen maritieme sectie, plaats kan geruimd worden voor Oostende als zetel van de Admiraliteit, Oostende als zetel van de Oostendse Compagnie, Oostende als zetel van de oorlogsmarine. Een dergelijke inrichting zou aan onze kust een ruim succes kennen, denken we maar even aan de Mercator.

Gecombineerd met een bezoek aan de Vismijn, de Vuurtoren, de Halve Maan, het Oosterhoofd en de duinen ten oosten van de stad zou het een toeristische attractie meer zijn.

Als antwoord op de vraag van onze conferencier besluiten we dan ook met te zeggen ... dat kunnen we ermee doen...

J.B. Dreesen

NIEUWS VAN DESNERCK

We vernemen zopas dat het 2de deel van de "Vlaamse visserij en vissersvaartuigen" van Gaston en Roland Desnerck in de maand juni zal verschijnen.

O.V.

J'HET 'T ZITTEN !

Het is met veel vreugde dat "De Plate" haar bestuurslid Architect Leo Hollevoet, die op 28 februari 1976 met Mejuffrouw Goedele Quaghebeur in het huwelijk trad, van ganser harte feliciteert. Wij allemaal hopen dat het Leo en Goedele voor de wind mag gaan. Wat echter niet belet dat we allemaal op zijn Oostends eens zeggen : "J'hèt 't zitten !". Dat het U beiden om ter best mag gaan is onze oprechtste wens.

- - - - -

HET STOND IN DE GAZETTE.

In de "Gazette van Gend" van 28 mei 1795 lazen we de volgende aankondiging :

"Eenen Apothekersgast de noodige bekwaemheden hebbende om eenen welgekallanten winkel te bedienen, voorzien van de noodige attestatie van zijn gedrag, zal eenen goeden salaris bekomen, geïntentioneert zijnde om zig tot Oostende te plaetsen ; hij kan zig adresseeren aen den Borger Martinus la Massche. Meester-Apotheker en Droguist in de Kaeye-straete tot het zelve Oostende".

- - - - -

IN MEMORIAM GEORGES MAES.

Ons trouw lid Georges Maes heeft ons verlaten. Op vrijdag 5 maart vernamen we met droefheid in het hart de droeve mare van zijn plots overlijden.

Georges Maes, virtuoso, dirigent en hier te Oostende de zeer actieve Directeur van het Stedelijk Muziekconservatorium had nog zo veel te presteren. Deze fijnbesnaarde kunstenaar was zoals zoveel grote figuren heel nederig in de omgang en was hierdoor ook zeer geliefd. Allen die zijn muzikale carrière van nabij gevolgd hebben weten wat het betekent een figuur als Georges Maes te verliezen.

"De Plate" biedt aan Mevrouw en familie de oprechtste blijken van deelneming aan in de zware rouw die hen komt te treffen.

A. Van Iseghem

- - - - -

PRENTKAARTEN MUSEUM.

Vergeet niet als U naar familie of vrienden uit het binnen- of buitenland schrijft gebruik te maken van onze reeks van 3 prentkaarten van het Heemkundig Museum. Prijs per reeks : 20 F.

JAARBOEK 1975 TER CUERE.

Zopas is het jaarboek 1975 Ter Cuere van onze zustervereniging uit Bredene van de pers gekomen. Aan de uitgave van 1975 hebben medegewerkt Raoul Eeckhout, Henriëtte Gezelle-Terriijn, Fernand Gevaert, Edwin Vandenberghe, Eddy Van Haverbeke, Richard Verbanck en Omer Vilain.

We kunnen zeggen dat het allemaal zuiverste heemkunde van het vlotte soort is. Vooral "De laatste jaren van de oude vismijn" (niet minder dan 43 p.) door Richard Verbanck, is een bijdrage waarvoor men de auteur moet dankbaar zijn. Hij heeft het nog meegemaakt en er is daar nooit iets over verschenen, zodat het in de toekomst als een herinnering aan die bijzondere tijd in de Oude Vismijn van de periode tussen de twee oorlogen zal kunnen geraadpleegd worden.

Het jaarboek is te bestellen bij Julia Defever, Bredene, mits storting van 150 F. op P.C. nr 547808.

O.V.

MACHTEN EN MENSEN.

De Jan Dhondt Stichting zal de belangrijkste studies van Jan Dhondt over de geschiedenis van de 19de en 20ste eeuw onder de titel van : "Machten en Mensen" laten verschijnen. In dit bundel worden o.a. opgenomen : "De politieke groei van België tussen 1789 en 1856", "Parlementaire werking en agitatie in onze eigen hedendaagse geschiedenis", "L'influence de la crise de 1929 sur les mouvements ouvriers en Belgique", enz.

Inschrijven voor "Machten en Mensen" door storting van 950 F. op rek. nr 000-0347439-82 van de Jan Dhondt Stichting v.z.w., Blandijnberg, 2, 9000 Gent. Verschijnt op 1 mei a.s.

O.V.

ONMOGELIJKE STRAATNAMEN.

Het is niet alleen te Oostende dat we met onmogelijke straatnamen zitten, zoals Graaf de Smet de Naeyerlaan of erger nog Kannunik Dokter L. Colensstraat. Ook Brugge maakt dat mee, zo heeft men daar ergens een Keurvorst Karel-Theodoorstraat. De Bruggelingen hebben dan maar die straat afgekort in hun schrijfwijze : K.K.T. en aldus hoort men aldaar enkel spreken van de Kakateestraat. Vraag nergens waar de Keurvorst Karel-Theodoorstraat gelegen is, maar naar de Kakateestraat en iedereen zal het U aanwijzen.

O.V.

TEKSTOVERNAME STEEDS TOEGELATEN MITS BRONOPGAVE.

De laatste
uitgegeven boeken
zijn **ALTIJD**
te verkrijgen bij

INTERNATIONALE BOEKHANDEL

Adolf Buylstraat 33
8400 - Oostende Tel. 70.17.33
en in haar bijhuizen
